

Ige: 5Móz 6,1-9

Ézs. 38,19 Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy.

1. Szeretném megkérni, hogy tegye fel a kezét, az az apuka, aki ma elhozta gyermekét erre az istentiszteletre! ... Most pedig tegyék fel a kezüket azok a gyerekek, akiket a szüleik hoztak el az istentiszteletre!

Azt szokták mondani, hogy „a látszat néha csal”. Mondom ezt azért, mert a dologban van egy apró turpisság: mégpedig az, hogy a gyerekek megkérték elsősorban az apukájukat, hogy jöjjenek el ők is ma a családi vasárnapra. Vagyis, a gyerekek hozták el apukájukat, anyukájukat ma ide.

Én ennek nagyon örülök. És szeretném nektek gyerekek megköszönni, hogy elhoztátok apukátokat és anyukátokat.

2. Hadd mondjak el egy történetet arról, hogy a látszat néha csal. Egyszer egy éjszaka betörték egy ékszerboltba. Különleges betörés volt, mert nem vittek el semmit. A betörők nem raboltak, nem loptak, csupán összecserélték az árcédulákat. Így aztán a következő nap, aki vásárolt valamit nagyon drágán, meg volt győződve, hogy értékes ékszert vett meg. Valójában azonban csak egy szép bizsut kapott jó drágán. Míg mások fillérekért értékes drágakövekhez jutottak.

Tulajdonképpen ilyen összekevert árcímkékkal teleaggatott világban élünk: azt gondoljuk sok mindenről, hogy nincs semmi értéke, ezért nem is törődünk vele, más dolgok pedig igen sok pénzbe kerülnek, ezért csillogóbbnak látjuk és értékesebbnek is hisszük azokat. Olyan jó lenne tisztán látni a különbséget! Olyan jó lenne felismerni a különböző dolgok valódi értékét vagy értéktelenségét, de erre sokszor képtelenek vagyunk. Miért? Talán azért, mert az emberek lelkesedése tárgyakért, eszközökért azt sugallja számunkra, hogy az az igazi érték.

Mire is gondolok? Itt van például a mobiltelefon. Elképesztő varázsa van az egész világon. Különösen azok számára, akik szeretik is a technikai kütyüket. És mi férfiak általában szeretjük. A telefonok gyártói képesek mindenkinek az igénye szerinti telefont készíteni. A legegyszerűbbtől a legnagyobb tudásúig elképesztően széles a választék. Persze, ezeknek meg is kérik az árát.

Mégis, legyünk őszinték, legalább önmagunkkal szemben. Az igazi értéket mégsem jelenti még a legdrágább telefon sem. Drága, de nem a legértékesebb. Sőt, néhány hónap múlva már teljesen értéktelen lesz. Annyira, hogy talán el sem lehet majd adni.

3. Kedves Apukák és persze, Anyukák!

Isten rátok bízott egy nagyon különleges feladatot: **tegyetek különbséget az értékes és az értéktelen között.** Majd pedig **tanítsátok meg gyermekeiteknek ezt, hogy ők is határozottan el tudják választani az értékeset az értéktelentől.** Látszólag nagyon könnyű ez a feladat. Pedig mégsem az. Sokan azt gondolják, hogy ők tudják mi a kettő közötti különbség, valójában pedig az látszik az életükön, hogy minduntalan becsapódnak.

Meg vagyok arról győződve, hogy bizonyos dolgok elengedhetetlenül fontosak az életünkhöz: pl. az enni és innivaló, a ruházat és a lakás. Más dolgok pedig többé, kevésbé fontosak az életünkben. Így fontos, hogy legyen telefonunk is. Jézus sem mondott mást, csak egy dolgot Jézus minden más elébe helyezett és fontosabbnak tartott. Azt mondta: *„De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.”* Mt. 6,33

Ismerd fel, hogy mi az igazán értékes, azt szerezd meg. És tanítsd meg fiadnak és lányodnak, hogy ők is azt szerezzék meg a maguk számára. **Ez pedig Isten országa, az Istennel való személyes kapcsolat, Isten szabadító és bűnökét megbocsátó kegyelme.** Nincs más ennél értékesebb, mégsem kell érte fizetni semmit. Nem azért, mert nincs ára, hanem mert az árát más már kifizette előre. Jézus Krisztus az ő vérével fizette ki kegyelem árát (1Pt 1,18-19).

4. Nagyon régen, Jézus korában egy kicsit más volt az élet mindennapi menete, mint ma. Akkor is jártak iskolába a gyerekek, de egy valamit mindenképpen otthon tanultak meg, mégpedig az édesapjuktól. Az édesapa volt mindig az, aki a gyermekeinek Istenről beszélt. Az édesapa mesélte el gyermekeinek a legfontosabb bibliai történeteket. Az édesapa mondta el azokat a történeteket, amiket a nagyapától hallott ő maga is. Ezek pedig nemcsak a Bibliában olvasható történetek voltak, hanem **beszélt olyan történeteket is, amik ővele történtek meg, hogy ő hogyan találkozott Isten szeretetével, erejével és kegyelmével.**

Ezt olvastuk Ézsaiás prófétánál is: „**Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy.**”

Majd ez a tanítás valahol, valamikor megszakadt. A nagyapám nem mondta el apámnak, apám nem mondta el nekem. Így én sem tőle ismertem meg.

Pedig Isten ma sem kér az apukáktól sem többet, sem kevesebbet: csak azt, hogy tanítsák meg fiaiknak és lányaiknak, hogy Isten hűséges. Tanítsák meg nekik, hogy mi az értékes és mi az érték-telen. Tanítsák meg arra, hogy különbséget tudjanak tenni a kettő között, hogy az igazán értékeset válasszák előbb. Isten azt kéri tőletek, édesapák, és tőletek is édesanyák, hogy tanítsátok meg gyermekeiteknek milyen jó előbb Isten országát és igazságát keresni.

És mondjátok el gyermekeiteknek azt is, hogy Isten annyira szereti őket és családjukat, hogy ráadásul minden egyebet meg fog adni.

5. Kedves Apukák és Nagyapák!

Még valamit tudnotok kell. Gyermekeitek másképpen kötődnek hozzátok, mint az anyukájuk-hoz. És ezért bízta rátok Isten az ő tanításukat. Valami megmagyarázhatatlan ok miatt, **felnéznek rátok** (persze nemcsak azért mert magasabbak vagytok), **bíznak bennetek és hisznek nektek, és tekintélyetek van előttük.** Magamról tudom, hogy ezt a különös keverékét gyermekeim szeretetének és tiszteletének nem érdemlem meg. De próbálok felnőni ahhoz a nehéz, de csodálatos feladathoz, amit Isten rám bízott: hogy apaként *tanítsam és neveljem őket az Úr tanítása szerint fe-gyelemmel és intéssel* (Ef. 6,4).

Neveljétek és tanítsátok ti is gyermekeiteket Isten ismeretére és szeretetére, hogy megfog-juk kezüket, és együtt jöjjünk el velük a templomba, mert ez a legfontosabb feladatunk, amit Isten ránk bízott. Ámen.

Loment Péter lelkész